

(Матф: ѿ. 16.) Защо то добрі-атъ ии Блі-атъ при-
м'ѣръ на дѣховно то лице ѿ сѣано рѣководство камъ
добро то ии слото на прѣсты те Хрістіяны, така
пакъ дѣма Спаситель: " Вѣ ѿстѣ соль земли: ѿще же
соль ѡвѣдетъ чимъ ѡсолитса; нивочтѣже бѣдетъ ктоиѣ
точию да изсыпана бѣдетъ вснъ, и поспираема челоуѣ-
ки. ", (Матф: ѿ. 13.) По това нищо не ѿ пріятно,
по драго, и по радостно на вѣренно то имъ стадо,
ѡсвѣнь да глѣда своѣ атъ пастырь, чи ѿ смирѣнъ предъ
Бога, и испзана самъ Божѣственнѣ-атъ закѣнъ, кого
то ѿ вѣрилъ на стадо то си да го послѣдва. То то-
гѣзи го почита, тогѣзи има благоговѣніе на негово
то свѣщенно лице, и чѣствителна надежда питае, като
ни въ самѣ та вѣчностъ да са разлѣчи ѡ него.

